

**Wandeling n° 1:
Eneilles :**

Deze wandeling, gedeeltelijk door bossen en gedeeltelijk door velden, biedt enkele prachtige uitzichten op de Ardennen, maar geeft ook een idee van het plooiende reliëf van het Condroz-landschap.

Vertrek : Grande Eneilles (kerk)
Hoogte : 170 m
Afstand : 11 km
Duur : 3u40
Moeilijkheidsgraad : gemiddeld
Aard van de wandeling : bos – landelijk –
laarzen bij vochtig weer

Bij regenweer wordt deze weg moeilijker (voorzie dan zeker laarzen of waterdicht schoeisel), anders is de weg in degelijke staat.

Bij het verlaten van het dorp stort de weg zich in de afgrond om zo een stukje de “Ri des soûrdants” te volgen. Deze waterloop vormt een stukje de gemeentelijke grens met Somme-Leuze.

Iets verder, waar een jong eikenbos talrijke bonte spechten herbergt, ga je klimmend naar de laatste kam van de Ardennen. Van hieruit heb je een verrassend zicht op het plooiende Condroz-reliëf en het einde van de Ardennen.

Zo'n 600 miljoen jaar geleden zijn er twee belangrijke rotsplateaus ontstaan, dat van de Ardennen en dat van Brabant. Enkele miljoenen jaren later (aan het einde van het primaire tijdperk) is hier door een aardverschuiving van noord naar zuid de vallei van Samber en Maas ontstaan. Onder invloed van atmosferische invloeden en de overblijfselen van de rivieren werd dit reliëf volledig uitgeslepen. Tijdens het secundaire tijdperk (zo'n 200 miljoen jaar geleden) werd België grotendeels overspoeld door de zee, het is op deze manier dat er op deze gronden sedimenten terecht kwamen. Verschillende miljoenen jaren later, bij het ontstaan van de Alpen, heeft de zee zich grotendeels teruggetrokken, hierdoor werd een deel van het bezinksel weggespoeld. Het is op deze manier dat de groten rivieren van de Condroz en de Ardennen zijn ontstaan.

Door een selectieve uitschuring is er nu het typische golvende Condroz-reliëf ontstaan. De uitstekende rotsen zijn psammiet-gesteente (een zeer harde steensoort), deze werd nauwelijks uitgeschuurd door de rivieren. De lagere delen zijn kalkgesteenten (veel zachter dan de psammiet), deze werden in grote mate uitgeschuurd.

De Condroz met zijn uitzonderlijke geregeldheid waarbij de lijnen van dal en hellingen parallel lopen, doet ons denken aan een “Russisch gebergte”. Het is in de horizon dat je rust terugvindt.

Grote bossen hebben hier plaats gemaakt voor kleinere stukken bos die hun plaats eisen tussen weiden en huizen, we zijn nu in een meer landelijke sfeer terechtgekomen.

De mens en de natuur hebben samen dit landschap gemaakt tot wat het nu is. Het is vooral de bevolkingsdichtheid die mee bepalend is voor het steeds veranderen van de verschillende regio's.

Als we ons omdraaien naar de Ardennen is het de Ourthevallei die zich laat aanschouwen...

Op de zanderige ondergrond heeft de rivier zich gemakkelijk een weg kunnen banen en is zo de vallei ontstaan. Op de elders dikwijls rotsige ondergronden verliep het anders : de uitstekende leisteen-rotsen wisselen af met lager gelegen vlakten. Dat maakt het landschap aantrekkelijk.

Als je vanop een hoger gelegen punt de Ardennen bekijkt, dan is de horizon plat. Deze effen horizon verwijst nog naar dat allereerste stadium als rotsplateau, de Ardennen is geen bergachtig reliëf maar een plateau dat in verschillende niveaus werd ingekerfd.

De gemeente heeft door een goede samenwerking tussen hun “Terre d'Eneille” en de dienst Natuurreservaten een RNOB (Reserve Naturelle Ornithologique de Belgique) kunnen oprichten. Het is gesitueerd in het hartje van de Famenne en biedt niet enkel mooie landschappen maar ook een schat aan andere wonderen der natuur: bloemenweiden, kalk-hellingen, vennen, bossen met appelbomen, vlinders en orchideeën... Dit kleine paradijs is zeker een omwegje waard!